

ORIGINEA NATURII UMANE – FUNDAMENT PENTRU DREPTURILE OMULUI

Prof. Andreea PUIESCU

Liceul „Ion Heliade Rădulescu” din Târgoviște, Romania

andreeapuiescu@gmail.com

Abstract: The Origins of Human Nature - Foundation for Human Rights.

The article addresses the issue of human rights as a natural and natural expression of human dignity, willed by the Creator and as a special position of man in divine creation. Therefore, he presented arguments, logical, historical and theological regarding the necessity, viability and greatness of human rights as deriving from the will of God and being the expression of His glory.

Keywords: *human rights, Creator, nature, human, Christianity, theology.*

Minunată și mereu încântătoare, natura umană oglindește în mod tainic gloria Creatorului, fiind în același timp surprinzătoare mereu pentru oricine se apleacă asupra ei cu atenție.¹ Omul a fost creat de Dumnezeu din marea Sa iubire de oameni. Acesta este un fapt incontestabil. Dumnezeu ne-a creat dintr-o incomensurabilă iubire, astfel încât fiecare parte a noastră reflectă măreția operei dumnezeiești. Teologia creștină afirmă cu tărie că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu în vederea unei nesfârșite asemănări cu El.²

În ce constă chipul și asemănarea nu este locul aici să aprofundăm, dar în mod cert crearea omului și omul însuși este mărturie a voinței expresive a lui Dumnezeu de a face o făptură cu totul deosebită față de restul creației. Iar, faptul că noi suntem creați de Dumnezeu, reprezintă un fapt extraordinar ce originează drepturi și libertăți excepționale. De altfel, de

1 Vladimir Lossky, *Teologia mistică a Bisericii de răsărit*, București, Editura Anastasia, 1993, p. 144.

2 Paul Evdochimov, *Ortodoxia*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1996, p. 81.

aceea există o strânsă legătură între libertate, drepturile omului, integritate și moralitate, ca daruri dumnezeiești și fundamente ale Tatălui ceresc în viața și activitatea omului.³

Ca stăpân în numele lui Dumnezeu, al creației sau ca administrator al ei, omul are într-adevăr o poziție specială în cosmos. Făptura cea mai iubită de Dumnezeu, pentru care El S-a întrupat, omul are prin însăși natura sa dreptul la viață, la libertate, la manifestare neîngrădită a exprimării sale și multe altele, ce decurg din darul sacru și dumnezeiesc al vieții.⁴

Viața însăși și tot ceea ce este viu are drepturi de la Creator, dreptul de a crește, a-și trăi existența și de a se manifesta liber, cu toate formele și expresiile juridice ale acestora. De fapt, orice este contra vieții și orice împieteză cumva asupra vieții, ofensează în mod clar pe Dumnezeu, Creatorul, Protectorul și Desăvârșitorul ei.

Orice stingherește, îngreșește, limitează, persecută sau oprește viața umană este nenatural, anormal și contra Creatorului, de aceea, a susține viața este o datorie pentru orice om ca împlinire a vocației de a fi următori ai lui Dumnezeu.

Legea umană sau mai bine zis legile umane trebuie să aibă în centrul lor acest principiu fundamental al protejării vieții umane, al înlesnirii și promovării ei cu orice mijloc și în orice situație sau spațiu. Până la apariția secularizării⁵, adică a înstrăinării omului de sine, de creație, de comunitate și de Dumnezeu, acest principiu al apărării vieții umane cu orice preț era unanim acceptat.

Contestarea și chiar eliminarea lui a început odată cu ceea ce s-a numit Revoluția franceză (1789), în fapt unul din momentele anticreștine și contra ordinii firești a lucrurilor, o etapă a așa numitei revoluții socialiste ce a avut faza de forță în ceea ce s-a numit revoluția bolșevică (1917). Acestea sunt de fapt două momente ale răsturnării ordinii naturale a istoriei umane, total antiumane și rele prin efectele și dezideratele lor.

Revenind la chestiunea drepturilor omului, trebuie subliniat faptul că ele sunt daruri dumnezeiești, iar a le respecta înseamnă a respecta voința expresă a Creatorului, Singurul izvor al vieții. Din acest motiv, niciodată,

3 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Key aspects of the Freedom of Conscience”, în *Jurnalul Libertății de Conștiință - Supliment*, Les Arsc, France, Editions IARSIC, 2016, pp. 30-37.

4 Christos Yannaras, *Abecedar al credinței*, București, Editura Bizantină, 1995, p. 25.

5 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, în *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, L-LI, nr.1/2006, pp. 251-266.

omul nu are drept de viață și de moarte asupra aproapelui său, pe principiul că *nu poți lua ceea ce nu poți da*. Chiar dacă orice om vine la viață prin intermediul părinților săi, cauza primă a vieții este numai și numai Dumnezeu, fără a cărui voie nimic nu este posibil, de aceea, putem afirma că prin harul Său noi primim existența.⁶

Drepturile omului sunt într-un fel privilegii acordate de Dumnezeu, sunt normalitatea și firescul vieții noastre, dar în aceleași timp reprezintă o necesitate, deoarece viața umană are nevoie să fie apărată, susținută și protejată. Lumea în care trăim astăzi, secularizată și dominată de numeroase crize este caracterizată de creșterea dorinței multor autorități și instituții de a controla și de a bagateliza problematica drepturilor omului.

O mare perioadă de timp unele din marile puteri au folosit retorica drepturilor omului ca armă ideologică, apoi, constatăm cu mâhnire, că tocmai acestea sunt cele care au permis cel mai mult agresiunea asupra vieții, promovând o legislație ce permite avortul-crimă cu premeditare de fapt, ori eutanasia asistată și tot felul de alte practici în mod clar contra vieții, cum ar fi permisivitatea consumului anumitor droguri. Toate acestea arată că adesea ceea ce pare a fi multă libertate reprezintă de fapt paradigma perfectă pentru infiltrarea ideologiilor contra vieții și a libertății omului.

În mod cert, Creștinismul și comonwealthul creștin a fost acela care a permis cea mai mare libertate posibilă pentru om și respectarea cea mai bună a drepturilor omului, pentru că fundamentul libertății și a drepturilor izvorăsc în mod real din principiile Evangheliei lui Hristos, din modul autentic de viațuire creștină. Fără Hristos nu poate exista civilizație, nu poate exista o paradigmă de viață optimă și care să prezeve specificitatea fundamentală a existenței umane.⁷

Istoria ne dă mărturie asupra faptului că numai spațiile creștine sau creștinate sunt cele cu cel mai mare grad de civilizație și de respectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Acestea sunt necesare pentru a susține desfășurarea minim posibilă a vieții umane, dar și pentru a împiedica comunitățile umane să alunece în conflicte și război permanent, ori altfel spus, să împiedice ca viața noastră să devină un iad.

6 Georgios Manzaridis, *Globalizare și universalitate*, București, Editura Bizantină, 2002, p. 56.

7 Anastasios Yannoulatos, Arhiepiscop al Atenei, *Ortodoxia și problemele lumii contemporane*, București, Editura Bizantină, 2003, p. 161.

Contemporaneitatea este dominată de relativism și de autonomism, adică de o viziune asupra lumii și a vieții care-L exclude pe Dumnezeu și permite răului să ne domine și să ne biciuiască viețile.⁸ Înstrăinarea de Dumnezeu, ateismul și globalizarea negativă au dus la umilirea demnității omului, la eliminarea lui Dumnezeu din deciziile și acțiunile multora din contemporanii noștri.⁹ Drepturile fundamentale ale omului au menirea de a păstra un minim al demnității umane, de a susține aspirația către desăvârșire a omului și de a împiedica triumful răului în lumea noastră.

Bătălia civică creștină are în vedere păstrarea și apărarea demnității umane¹⁰, ca reflectare a gloriei lui Dumnezeu și rolul special al omului în cadrul creației, ce nu poate și nu trebuie să fie umbrit sau afectat de nimic, cu atât mai mult de legi nefaste sau viziuni deformate asupra lumii și asupra vieții, cum sunt perspectivele false, ideologizate ale diferitelor doctrine sau mișcări atee.

Bibliografie selectivă:

- * Evdochimov, Paul, *Ortodoxia*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1996.
- * Lossky, Vladimir, *Teologia mistică a Bisericii de răsărit*, București, Editura Anastasia, 1993.
- * Manzaridis, Georgios, *Globalizare și universalitate*, București, Editura Bizantină, 2002.
- * Nellas, Panagiotis, *Omul fință îndumnezeită*, Sibiu, Editura Deisis, 1994.
- * Rotaru, Ioan-Gheorghe, „Key aspects of the Freedom of Conscience”, în *Jurnalul Libertății de Conștiință - Supliment*, Les Arsc, France, Editions IARSIC, 2016, pp.30-37.
- * Rotaru, Ioan-Gheorghe, „Plea for Human Dignity”, în *Scientia Moralitas. Human Dignity - A Contemporary Perspectives*, The Scientia Moralitas Research Institute, Beltsville, MD, United States of America, Vol. 1, No.1/2016, pp. 29-43.

8 Christos Yannaras, *Ortodoxie și Occident*, București, Editura Bizantină, 1995, p. 71.

9 Panagiotis Nellas, *Omul, fință îndumnezeită*, Sibiu, Editura Deisis, 1994, p. 35.

10 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Plea for Human Dignity”, în *Scientia Moralitas. Human Dignity – A Contemporary Perspectives*, The Scientia Moralitas Research Institute, Beltsville, MD, United States of America, Vol. 1, No.1/ 2016, pp. 29-43.

- ✦ Rotaru, Ioan-Gheorghe, „Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, în *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, L-LI, nr.1/2006, pp. 251-266.
- ✦ Yannaras, Christos, *Abecedar al credinței*, București, Editura Bizantină, 1995.
- ✦ Yannaras, Christos, *Ortodoxie și Occident*, București, Editura Bizantină, 1995.
- ✦ Yannoulatos, Anastasios, Arhiepiscop al Atenei, *Ortodoxia și problemele lumii contemporane*, București, Editura Bizantină, 2003.